

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Csp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121326753
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2022:6121326753.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: F. H., nar: X.X.XXXX, F. XXX/XX, XXX XX C., zast.: WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO:50 680 552, v spotrebiteľskom spore o zaplatenie 5.881,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **s a p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100%, ktoré jej je žalobca povinný zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 29.4.2021 si žalobca uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 5.881,17 eur s príslušenstvom titulom nevráteného úveru, pričom v odôvodnení podanej žaloby uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Československá obchodná banka a.s. poskytla žalovanej na základe zmluvy č.009728312R zo dňa 28.06.2017 peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti upravuje zmluva a všeobecné obchodné podmienky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č.258/2001 Z. z., respektíve zákona č.129/2010 Z. z.. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, z toho dôvodu právny predchodca žalobcu dňa 17.05.2019 oznámil žalovanej, že dňom 15.05.2019 vyhlásil celý úver za splatný. Právny predchodca žalobcu ako postupca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.09.2020 postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Žalovaná v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu bola v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ku dňu postúpenia t.j. ku dňu 04.09.2020 pohľadávka žalobcu predstavovala 7.174,43 eur a pozostávala z istiny vo výške 5.880,02 eur, z riadneho úroku vo výške 885,32 eur, úroku z omeškania vo výške 407,94 eur a z poplatkov vo výške 1,15 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná nevykonala žiadnu úhradu. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/113/2018, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 05.09.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní 24Up/531/2021 vydal dňa 17.05.2021 platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná odpor s odôvodnením vo veci samej (č.l.70 a nasled. spisu), čím

došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní na súde miestne príslušnom na prejednanie veci, predmetná vec bola dňa 25.08.2021 postúpená Okresnému súde Ružomberok.

3. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v podanom odpore žiadala konanie zastaviť z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia žalobcu, keď žalobca v návrhu na vydanie upomínacieho platobného rozkazu nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia v súvislosti so splnením svojej povinnosti vyzvať žalovanú v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca v žalobe (návrhu na vydanie upomínacieho platobného rozkazu) netvrdí žiadne skutkové tvrdenia o tom, či si splnil svoju povinnosť podľa § 3 ods. 6 písm. d) zákona č.307/2016 Z. z., t.j. riadne doručil žalovanému predžalobnú výzvu a ani neoznačil žiaden dôkaz. Pokiaľ nedôjde k zastaveniu konania, žalovaná navrhuje aby konajúci súd po prejednaní veci žalobu zamietol v celom rozsahu. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, postupca podaním zo dňa 17.05.2019 oznámil žalovanému, že dňom 15.05.2019 vyhlásil celý úver za splatný, predpokladom platného zosplatenia je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru a rovnako, že toto upozornenie ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi určený (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003. Na žalobcovi je bremeno tvrdenia, žalobca nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie o tom, žeby postupca splnil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca v žalobe netvrdí žiadne takéto skutkové tvrdenie, žalobca teda neunesol bremeno tvrdenia, že pôvodný veriteľ bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, a teda že pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka (§ 17 Zákona č.129/2010 Z. z.). Žalobca v žalobe tvrdí, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, avšak predpokladom platného postúpenia pohľadávky je, že banka písomne vyzve klienta postupom podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a táto výzva ako jednostranný právny úkon je adresátovi doručený. Žalobca nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia, žeby postupca (pôvodný veriteľ) doručil, alebo aspoň odoslal žalovanému výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca v tejto časti neunesol bremeno tvrdenia. Ďalej uviedol, že podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok je účinnosť zmluvy o postúpení viazaná na deň úplného zaplatenia odplaty podľa čl. II bod 1 tejto Zmluvy o postúpení, žalobca však nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiaden dôkaz o tom, žeby táto odplata bola uhradená, keďže žalobca v tomto smere nič neuvádza, žalovaný nemá čo poprieť. Taktiež s poukazom na § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobca v návrhu nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiaden dôkaz o tom, žeby oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené, alebo aspoň odoslané, preto žalovaný v tomto smere nemá čo popierať. Ďalej žalovaný namietol, že žalobca, na ktorom je nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno konania s odbornou starostlivosťou, nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia, žeby si postupca (pôvodný veriteľ) splnil vyššie uvádzanú povinnosť. Dôkazné bremeno konania s odbornou starostlivosťou zaťažuje veriteľa, nie spotrebiteľa. Žalobca v návrhu neuvádza žiaden prostriedok procesného útoku k tomu, na základe čoho došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že pôvodný veriteľ mal právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a teda, že pohľadávka mohla byť z postupcu postúpená na postupníka. Zo samotného návrhu nie je zrejmé, kedy dlh vznikol, z čoho tento dlh pozostáva, ako žalobca dospel k žalobou uplatnenej sume. Pokiaľ žalobca poukazuje na všeobecné obchodné podmienky, žalovaný sa s týmito VOP oboznámil až v priebehu súdneho konania, obchodné podmienky sa nikdy nestali súčasťou zmluvy, do zmluvy neboli inkorporované správne, žalovaný ich nikdy nepodpísal a nikdy sa s nimi neoboznámil. Žalovaný podpísal formulárovú zmluvu, tak ako ju na podpis pripravil pôvodný veriteľ, obchodné podmienky nikdy neprevzal ani mu neboli doručené, nikdy sa s nimi neoboznámil, neprejavil súhlas. Ďalej žalovaný poukázal na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, prehlásil, že všetky platby, ktoré v súvislosti s predmetným úverom vykonal, započítava najprv na istinu a potom na úroky. Zmluva je zmluvou formulárovou, ktorej obsah žalovaný nemohol meniť, mohol ju len ako celok prijať, alebo ako celok odmietnuť. Zároveň je v hrubom rozpore so zákonom, smernicou Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008. Nakoľko úver je bezúročný od samotného počiatku zmluvy, všetky platby vykonal len a výlučne na istinu úveru. V samotnej zmluve nie sú uvádzané náležitosti, respektíve tieto sú uvedené nesprávne, ide o stanovenie predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona - v zmluve je táto náležitosť vyjadrená nesprávne), doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona - v zmluve je tento údaj vyjadrený nesprávne). V súvislosti s neuvedením predpokladov pre výpočet RPMN žalovaný

poukázal na rozsudok SD EÚ vo veci C-448/17 Danko, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 27CoCsp/54/20020-104. Pokiaľ ide o nesprávne uvedenú dobu trvania zmluvy, zmluva v čase jej uzatvárania musela podľa zákona účinného v čase jej uzatvárania (§ 9 ods. 2 písm. f)) obsahovať termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený správne, a to dňom 15.07.2025, doba trvania zmluvy je však vyjadrená neurčito a netransparentne a to nasledovne: „Zmluva trvá do okamihu vysporiadania všetkých záväzkov z nej vyplývajúcich a záväzky zo zmluvy zanikajú ich splnením“. V zmysle konštantnej judikatúry má byť doba trvania zmluvy uvedená v jednotkách času (dni, týždne, mesiace, roky) tak, aby táto skutočnosť bola vyjadrená transparentne, bez toho, aby spotrebiteľ musel vykonávať akékoľvek počty, aby sa dopracoval k transparentnej informácii. Táto skutočnosť je v zmluve vyjadrená neurčito, nakoľko zmluva zanikne aj v prípade, ak spotrebiteľ bude mať záväzky nevysporiadané, napr. vyhlásením predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany banky. Vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ si žalobca uplatňuje zmluvné úroky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, úroky boli rozložené v jednotlivých splátkach do termínu konečnej splatnosti, t.j. osem rokov a je neprípustné aby tieto úroky boli vopred priznané, nakoľko by tým došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu. V dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru možno veriteľovi priznať iba úroky z omeškania, nie však zmluvné úroky. Žalobca si uplatňuje riadne úroky ale aj úroky z omeškania. Omeškanie dlžníka je upravené v ustanoveniach § 517 - 521 Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na ust. § 503 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka, pričom dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve a vtedy je povinný zaplatiť úroky len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. V tejto súvislosti poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v zmysle záverov ktorého, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Nakoľko predčasná splatnosť mala nastať dňa 15.05.2019 (ak súd bude považovať predčasné zosplatnenie za platné), po tomto dátume má veriteľ, respektíve žalobca nárok len na úroky z omeškania. Z toho dôvodu žalobca nemá nárok na riadne úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu (č.l.100 a nasledujúcich spisu) zotrval na podanej žalobe, pričom uviedol, že pôvodný veriteľ na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č.009728312R zo dňa 28.06.2017 poskytol žalovanému úver vo výške 7.000,- eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splatiť s úrokovou sadzbou vo výške 8,9% ročne. Úver sa zaviazal žalovaný splácať formou anuitných splátok úveru v deň splatnosti, ktorým je vždy 15. deň každého mesiac. Pohľadávka bola dňa 04.09.2020 postúpená na žalobcu. Žalobou uplatnená suma vo výške 7.174,43 eur pozostáva z istiny vo výške 5.880,02 eur (žalovaný čerpal úver vo výške 7.000,- eur v mesiaci 07/2017, vykonal celkové úhrady vo výške 2.024,29 eur, z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 1.119,98 eur, na riadny úrok suma vo výške 852,35 eur, na úrok z omeškania suma 3,11 eur a na poplatky suma 48,85 eur), riadny úrok vo výške 885,32 eur (žalovanému bol vyúčtovaný úrok z úveru vo výške 1.737,67 eur, z úhrad žalovaného bola na úrok z úveru započítaná suma 852,35 eur), úrok z omeškania vo výške 407,94 eur (žalovanému bol vyúčtovaný úrok z omeškania vo výške 411,05 eur, z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 3,11 eur), poplatky vo výške 1,15 eur (žalovanému boli vyúčtované poplatky vo výške 50,- eur, z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 48,85 eur). K námietke žalovanej, že postupca nedodrжал podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky žalobca uviedol, že právo postupcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté v bode VIII. ods. 2 písm. b) Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery, pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou), každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie 3 - ročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. V danom prípade žalovaný v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (15.05.2019) bol v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšie ako 3 mesiace (od 15.02.2019), keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká so splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej 15.02.2019. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 15.03.2019 t.j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Žalovaný bol na možnosť vyhlásenia mimoriadne splatnosti pohľadávky osobitne upozornený, a to listom zo dňa 20.03.2019 označeným ako „Posledná výzva na úhradu pohľadávky“.

ktorý bol žalovanému doručený dňa 25.03.2019. Uvedená výzva spolu s doručenkou sú prílohou žaloby. V prípade, ak žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 17.05.2019, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.05.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V danom prípade teda došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.05.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.05.2019 tak začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (od splátky splatnej dňa 15.03.2019 a uplynula by najskôr dňa 15.05.2022). Žaloba bola podaná na súde dňa 29.04.2021, teda žalobca svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, právnym predchodcom žalobcu bol opakovane vyzývaný na úradu omeškaných splátok, a to výzvou na zaplatenie dlžnej splátky zo dňa 01.02.2019, opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 18.02.2019, upomienkou zo dňa 24.01.2019 a poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 20.03.2019, ako aj výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ zo dňa 17.05.2019, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky preukazujúcu doručenie tejto výzvy žalovanému. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu možno považovať nielen výzvu zo dňa 20.03.2019, ale aj Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 17.05.2019. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému riadne oznámené, a to listom označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 17.09.2020, ktorý je prílohou žaloby, a ku ktorému žalobca predložil aj podací hárok preukazujúci odoslanie žalovanému. Pokiaľ žalovaný ďalej namieta, že nebol oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami a že sa nestali súčasťou zmluvy, žalobca uviedol, že záujem o uzavretie zmluvy mal v prvom rade samotný žalovaný, keďže predložil požadované doklady a súhlasil s vypísaním predpísaného tlačiva a prijatím a schválením jeho žiadosti zo strany banky došlo k uzavretiu zmluvy. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalovaný obchodné podmienky banky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné banky prevzal, z toho dôvodu je irelevantná argumentácia žalovaného spočívajúca v tom, že nebol oboznámený so všetkými prílohami a tzv. obchodnými podmienkami. Žiadna norma spotrebiteľského práva nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť tvorená viacerými listinami, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom (t.j. až ako celok tvoria zmluvu o spotrebiteľskom úvere), pričom sa nevyžaduje osobitný podpis zmluvných strán na každej z nich. V závere zmluvy je jednoznačne uvedené, že dlžník prevzal obchodné podmienky banky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné banky, čo na tomto mieste žalovaný aj potvrdil samostatným podpisom. Pokiaľ žalovaný uvádza, že zmluva je formulárová, s týmto sa žalobca nestotožňuje. Žalobca sa s tvrdeniami žalovaného, že zmluva je formulárová, nestotožňuje, keď žalovaný mal možnosť pred uzavretím zmluvy sa s jej obsahom oboznámiť, pričom s obsahom Zmluvy o úvere vyjadril súhlas vlastnoručným podpisom. Priemerne informovaný spotrebiteľ - prijímateľ úveru sa vždy informuje a zaujíma o to, koľko finančných prostriedkov a kedy má veriteľovi vrátiť, aké sú dôsledky neplnenia jeho povinností a tiež sa informuje ohľadom zmluvných dojednaní, ktorým nerozumie. V čase uzavretia zmluvy u žalovaného neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by mu znemožňovala, respektíve sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy, žalovaný nebol v časovej tiesni, nikto ho k podpisu nenútil, neinformoval postupcu, že by text bol preňho nečitateľným, nežiadal postupcu, ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl. k námietke žalovaného, že v zmluve sú nedostatočne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN žalobca uviedol, že zmluva, ktorou pôvodný veriteľ poskytol žalovanému jednorázovo finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky 7.000,- eur s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou 8,90% ročne, ktoré sa žalovaný zaviazal uhradiť v 96 pravidelných predpísaných splátkach po 102,49 eur vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavuje 9.835,49 eur, tak tieto údaje boli použité pre výpočet RPMN, ktorá bola vypočítaná na 9,27%. Zmluva uvádza splatnosť jednotlivých splátok, výšku splátky a celkovú čiastku spojenú s úverom, teda spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Pokiaľ žalovaný namieta nesprávne uvedenie doby trvania zmluvy, priamo z druhej strany zmluvy (čl. I základné údaje) je evidentné, že doba trvania zmluvy je stanovená aj počtom mesiacov (mesačných splátok) delene 96, prvá splátka úveru pripadá na 15.08.2017, posledná splátka úveru pripadá na 15.07.2025 (za predpokladu splácania úveru vopred dohodnutým, riadnym a včasným spôsobom). Doba trvania Zmluvy o úvere je uvedená aj opisným spôsobom slovami: „Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom“. K

uplatnenému nároku na úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov poukázal žalobca na rozhodnutia všeobecných súdov SR, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019 6Cdo 113/2018. K záveru o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo 113/2018, ako aj rozsudky Najvyššieho súdu ČR. V súvislosti s námietkou žalovaného, podľa ktorej právny predchodca žalobcu nepostupoval v súlade s § 17 ods. 1 Zákona č.129/2010 Z. z. uviedol, že žalobca si u postupcu vyžiadal podklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného, pričom v súvislosti s preverovaním bonity žalovaného predložil žalobca doplňujúce podanie (č.l.121 spisu), v zmysle ktorého odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (posudzovanie bonity žalovanej) bola zachovaná, právny predchodca žalobcu overil bonitu klientky nasledovne: bankou akceptovaný príjem z DTB:841,- eur, príjem bol overený na základe interných informácií banky, mesačné splátky existujúcich záväzkov 83,- eur bolo overené dopytom do Credit Bureau, splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok, čo je podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11.03.2020 sp. zn. 8Co 23/2019.

5. Právny zástupca žalovaného v písomnom podaní doručenom súdu dňa 19.10.2021 (č.l. 139 a nasl. spisu) k vyjadreniu žalobcu k odporu namietať, že ide o nové skutkové tvrdenia, ktoré predstavujú zmenu žaloby. K neprípustnosti zmeny žaloby v spotrebiteľských sporoch poukazujeme napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov 11Co/110/2018 zo dňa 28. 03. 2019, ktorým potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Csp/39/2016 zo dňa 05.09.2018 , ktorým OS Kežmarok zamietol žalobu žalobcu - postupníka (spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. proti spotrebiteľovi) a ktorým neprípustil zmenu žaloby z dôvodu, že žalobca v danej veci tvrdil doručenie k výzve zo dňa 22.05.2014 nie v žalobe samotnej, ale až počas súdneho konania a až počas súdneho konania k tomu aj priložil dôkaz. Vyčíslenie jednotlivých položiek, ktoré tvoria uplatnený nárok a spôsob výpočtu považuje za neprípustnú zmenu žaloby a má za to, že súd na takúto zmenu žaloby a nové skutkové tvrdenia ako aj nové dôkazy nemôže prihliadať. Žalobcovi nič nebránilo, aby už v žalobe presne vyčíslil ním uplatnený nárok a tento riadne odôvodnil a preukázal. Žalobca tak neučinil, v dôsledku čoho sa Žalovaný nevedel relevantným spôsobom vyjadriť k žalobnému návrhu a ani súd na základe skutkových tvrdení Žalobcu uvedených v návrhu na vydanie PR nemôže preskúmať, či ním uplatnený nárok v požadovanej výške je dôvodný a oprávnený, nakoľko nie je zrejmé, z čoho pozostáva a ako Žalobca dospel práve k uvedeným sumám. Žalobca až vo Vyjadrení vyčíslil jednotlivé sumy a uviedol ich výpočet, pričom tak učinil až na základe procesných námietok žalovaného. Zotrvál na svojom závere, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ sa žalobca sa ďalej vyjadruje k námietke ohľadom splnenia podmienok podľa ust. § 3 ods. 6 písm. d) zákona o upomínacom konaní, keď poukazuje na to, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy listom zo dňa 25.03.2021, označeným ako „Pokus o zmier“, ktorý spolu s podacím hárkom predložil súdu so žalobou, aj v tomto prípade ide o nové skutkové okolnosti, žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu nepredniesol žiadne tvrdenia k Pokusu o zmier a prvýkrát ho spomína až vo Vyjadrení. Ide teda o neprípustnú zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch (kde žalovaným je spotrebiteľ) neprípustná. Žalobca rovnako poukazuje na to, že spolu so žalobou priložil Pokus o zmier a podací hárok. Žalovanému nie je zrejmé, čo má podací hárok osvedčovať, navyše ide len o obyčajné pdf (dokonca len výňatok z neho), bez pečiatky pošty a nie je z neho vôbec možné určiť, či a kedy bol Pokus o zmier doručený ani kto ho prevzal. V zmysle ustálenej súdnej praxe NS SR (pozri napr. uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/240/2010 zo dňa 27. 10.2010) je dôkazom o doručení napr. doručienka a nie elektronický podací hárok. Na rozdiel od doručienky (ktorá má povahu verejnej listiny) takýto dôkaz nie je použiteľný na právne úkony a v nijako prípade žalobcom predložený dôkaz neosvedčuje, že Pokus o zmier bol žalovanému doručený. Podľa judikatúry je potrebné tvrdiť a preukázať doručenie, nie odoslanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003). K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu , k údajnému splneniu podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ako aj k údajnému splneniu podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca prednáša nové skutkové tvrdenia, a to tak vo vzťahu k splátke, pre ktorú bol úver zosplatnený, ako aj k výzve podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a jej doručeniu. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia o tom, či, kedy a ako si pôvodný veriteľ splnil povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a tieto tvrdenia predniesol až vo Vyjadrení, čo jednoznačne predstavuje neprípustnú zmenu žaloby a na ním prednesené tvrdenia a doložené dôkazy nie je možné prihliadať. Taktiež až vo Vyjadrení žalobca prvýkrát uvádza, na základe akého ustanovenia došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo rovnako predstavuje neprípustnú zmenu žaloby. Prítom tvrdenie a preukázanie, že úver bol zosplatnený riadne a platne predstavuje základnú podmienku na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca v tejto súvislosti odkazuje na ustanovenie v Obchodných podmienkach, pričom ale žalovaný sa s týmito OP oboznámil až v priebehu

tohto konania, a teda neboli platne inkorporované a absentuje na nich výslovný súhlas žalovaného. Ak by aj OP boli do Zmluvy inkorporované platne, právo veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka je právo, ktoré musí byť medzi stranami individuálne dojednané, čo vylučuje dojednanie vo forme obchodných podmienok, a ak by aj obchodné podmienky boli do Zmluvy inkorporované platne, právo veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka je nárokové právo, pričom účelom OP je zakotvenie výhradne vedľajších a technických dojednaní a nie nárokových noriem. právo veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka je právo, ktoré musí byť medzi stranami individuálne dojednané, čo dojednanie vo forme VOP/OP vylučuje. Žalovaný ďalej nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o naplnení podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď zo zákonnej textácie „najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky“, ako aj zo záverov vo vyjadrení citovanej odbornej literatúry a z podstaty veci vyplýva, že spotrebiteľ sa po upozornení veriteľa na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru má možnosť brániť, a to tak, že zaplatí konkrétnu splátku, s ktorou je v omeškaní viac ako 3 mesiace, vyplýva, že veriteľ musí v takomto upozornení jasne uviesť, s ktorou konkrétnou splátkou je spotrebiteľ v omeškaní. Takéto konkrétne vymedzenie tejto nesplnenej povinnosti následne musí byť tiež uvedené v právnom úkone, ktorým veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť. V spise je založená Posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 20.03.2019, ktorá však tieto zákonné náležitosti nespĺňa. Z výzvy nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou Zmluvy bol žalovaný v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku pôvodný veriteľ požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Tvrdenie žalobcu, že k mimoriadnemu zosplateniu úveru došlo listom zo dňa 17.05.2019 pre splátku splatnú dňa 15.05.2019 žalovaný nerozporuje a tak uvedené ostáva nesporné, avšak je zrejme, že v takom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre zosplatenie úveru, nakoľko:

1) Žalobca nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil žiaden dôkaz, že by žalovaného pred zosplatením (údajný list zo dňa 17.05.2019) vyzval podľa ust. § 53 ods. 9 OZ k úhrade tejto konkrétnej splátky s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru tak, ako to predpokladá ust. § 53 ods. 9 OZ. Jediné upozornenie, na ktoré poukázal žalobca, je upozornenie zo dňa 20.03.2019. Z hľadiska chronológie času upozornením zo dňa 20.03.2019 nemohol žalobca upozorniť žalovaného na to, že je v omeškaní so splátkou splatnou dňa 15.05.2019, keďže splatnosť tejto splátky ešte v daný okamih nenastala, a tak žalovaný nemohol byť v omeškaní s jej úhradou. Žalobca teda napriek tomu, že vyhlásil predčasnú splatnosť pre nezaplatenie splátky zo dňa 15.05.2019, neposkytol žalovanému možnosť zabrániť zosplateniu celého úveru pretože ho neupozornil, že ak túto splátku splatnú 15.05.2019 neuhradí, tak žalobca bude oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru.

2) K dátumu 17.05.2019 Žalovaný nebol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 15.05.2019 po dobu 3 mesiacov a ani neuplynula ochranná lehota 15 dní tak, ako to požaduje ust. § 53 ods. 9 OZ. Z uvedeného je teda zrejme, že vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru nebol platné, a tým ani postúpenie pohľadávky na žalobcu. Žalobcom označená doručka k Oznámeniu zo dňa 17.05.2019 nie je podpísaná Žalovaným a nie je z nej možné určiť, kto túto zásielku prevzal. Poukázal na ostatné dokumenty, ktoré predložil sám žalobca a z ktorých vyplýva podpis žalovaného, ktorý sa diametrálne líši od podpisu na doručke k Oznámeniu zo dňa 17.05.2019 (napr. samotná Zmluva o sp. úvere, žiadosť o poskytnutie úveru, doručka k listu zo dňa 20.03.2019). Žalobca tak do dnešného dňa neuniesol dôkazné bremeno o tom, že by vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanému riadne doručené a žalovaný popiera, že by sa toto oznámenie dostalo do sféry jeho dispozície ako aj to, že by sa jednalo o jeho podpis. Ďalej nesúhlasí ani s argumentáciou žalobcu o splnení podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Upozornenie podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je právny úkon, ktorým veriteľ upozorní spotrebiteľa na omeškanie so splácaním úveru po dobu 3 mesiacov a na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Zároveň dáva možnosť spotrebiteľovi, aby touto zosplateniu predišiel, ak túto konkrétnu splátku uhradí. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.05.2019 je právny úkon podľa ust. § 565 OZ, podľa ktorého sa dlh, v Zmluve o sp. úvere pôvodne rozložený na splátky do termínu končenej splatnosti, stáva splatným po prvý krát. Z jeho obsahu je teda vylúčené, že by išlo o výzvu adresovanú spotrebiteľovi, obsahom ktorého je výzva na zaplatenie omeškaného dlhu. Zároveň, zosplatenie podľa ust. § 565 OZ (údajný list zo dňa 17.05.2019) je neplatný právny úkon z dôvodu, že žalobca v konaní neuniesol bremeno tvrdenia, či pôvodný veriteľ konal podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, resp. podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a ak by aj bol platný, tak v ňom nie je prejavená vôľa podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, spotrebiteľ v ňom nebol upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe a jeho úmyslom bolo spôsobiť právne účinky podľa ust. § 565 OZ. Z uvedeného dôvodu preto nemôže obstať tvrdenie Žalobcu, že za výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo upozornenie podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Ďalej žalobca neuniesol bremeno tvrdenia (a následne ani

dôkazné bremeno), že by oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené (ust. § 45 ods. 1 OZ, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, (zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007)). V tomto kontexte žalovaný pre neexistenciu skutkového tvrdenia o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky nemá čo popierať. Žalobca až s Vyjadrením predložil podací hárok, ktorý však predstavuje len obyčajné pdf., bez pečiatky pošty a nie je z neho možné určiť, či zásielka bola riadne doručená Žalovanému, kedy a kto ju prevzal. Navyše, sám Žalobca uvádza, že tento dôkaz svedčí (len) odoslaniu (teda nie doručeniu) zásielky. Žalobca tiež nepreukázal doručenie listín zo dňa 24.01.2019, 01.02.2019, 18.02.2019 žalovanej. Vzhľadom na uvedené je tak zrejmé, že len samotná skutočnosť, že VOP majú byť súčasťou zmluvy o úvere nesvedčí tvrdeniu, že sa s nimi Žalovaný aj skutočne oboznámil. Samotné ustanovenie zmluvy o úvere treba vnímať vopred predpripravené a predformulované postupcom, bez možnosti žalovaného vplývať na jeho obsah, platnosť a pravdivosť ktorého sú sudy povinné skúmať, keďže samotné predformulované vyhlásenie, obsah ktorého žalovaný nemohol meniť, nemôže byť dôkazom platnej inkorporácie VOP. Je to povinnosť veriteľa, aby dlžníka - spotrebiteľa vopred informoval o všetkých podmienkach, za akých mu je úver poskytnutý a o podmienkach jeho splácania. Je irelevantné tvrdenie, že VOP sú dostupné na internetovej stránke pôvodného veriteľa, keďže žiaden právny predpis neukladá žalovanému povinnosť ich dohľadávať na webovej stránke veriteľa (na rozdiel od povinnosti veriteľa - banky vopred informovať dlžníka - spotrebiteľa o podmienkach poskytnutia a splácania úveru), nie je zrejmé, či tieto boli zverejnené aj v čase pred uzavretím zmluvy / v čase uzavretia zmluvy. Žalobca vo vzťahu k predpokladom pre výpočet RPMN namieta, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 20008/48ES z 23.04.2008 v čl. 10 ods. 2 písm. g) uvádza: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ a tvrdí, že právny názor o povinnosti obsiahnuť podrobný rozpis a dosadenie jednotlivých veličín do vzorca na výpočet RPMN by bolo v rozpore so zrozumiteľnosťou a stručnosťou náležitostí uvedených v sp. zmluve. Žalobca opomína, že citované ustanovenie smernice ako aj ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje, aby boli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, čo sa nestalo a ani žalobcom doložený výpočet RPMN vo vyjadrení nie je spôsobilý zhojiť/napraviť tento nedostatok v Zmluve.

6. Sporové strany prostredníctvom právnych zástupcov na pojednávaniach zotrvali na svojich vyjadreniach a argumentácii.

7. Právny zástupca žalobcu reagoval podaním doručenom súdu dňa 17.02.2022 (č.l.197-199 spisu), v ktorom poukázal na splnenie podmienok stanovených § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď v danom prípade boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka bol žalovaný upozornený výzvou zo dňa 20.03.2019, aj napriek tejto výzve dlžník pohľadávku neuhradil a dostal sa do omeškania viac ako tri mesiace so zaplatením splátky splatnej dňa 15.01.2019 a splátka 15.02.2019, čo vyplýva aj z platobnej histórie. Listom zo 17.05.2019 bolo žalovanému oznámené, že celý úver je splatný. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo doručované žalovanej, žalobca predložil potvrdenie zo systému sledovania zásielok SR ktoré potvrdzuje doručenie tejto zásielky dňa 22.05.2019. Predmetná zásielka bola odoslaná formou doporučenej zásielky s doručenkou alebo bez doplnkovej služby „do vlastných rúk“ v tejto súvislosti poukázal na poštové podmienky Slovenskej pošty. Pokiaľ ide o všeobecné obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky banky, ktoré majú byť súčasťou zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č.009728312R, v tejto súvislosti poukázal žalobca na záver 7 strany zmluvy, kde žalovaný potvrdil prevzatie obchodných podmienok a všeobecných obchodných podmienok. V prípade takto individuálneho a jasného potvrdenia nemožno mať pochybnosti o tom, že žalovaný obchodné podmienky prevzal.

8. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s obsahom listín založených v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Československá obchodná banka a.s. poskytla žalovanej na základe Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. č.009728312R podpísanou veriteľom dňa 28.06.2017 a dlžníkom, teda žalovanou dňa 29.06.2017 (č.l.11-14 spisu) spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe 8,9% ročne, RPMN 9,27% ročne, priemerná hodnota RPMN 9,68% ročne, celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje 9.835,49 eur, výška odplaty 8,9% ročne, pričom najvyššia prípustná výška odplaty 19,62% ročne. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala

vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach splatných vždy 15. deň v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná dňom 15.08.2017 a posledná splátka dňom 15.07.2025, výška splátky predstavuje 102,49 eur. Súčasťou zmluvy je plán splátok úveru s rozpisom výšky istiny, úroku. Záverečné ustanovenia predmetnej zmluvy obsahujú klauzulu, v zmysle ktorej dlžník prevzal zaslaním elektronickou poštou obchodné podmienky banky pre ČSOB spotrebiteľské úvery (č.l.36/rub-38 spisu) a všeobecné obchodné podmienky (č.l.18-35 spisu), pričom predmetná zmluva bola doručovaná žalovanej na podpis kuriérnou službou a túto zmluvu pred pracovníkom kuriérnej služby podpísala žalovaná, čo medzi stranami nie je sporné. O poskytnutie spotrebiteľského úveru požiadala žalovaná právneho predchodcu žalobcu elektronicky Žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru (č.l.15-16 spisu). Oznamením zo dňa 17.05.2019 doručeným žalovanej dňa 22.05.2019 (č.l.17 - 17/rub spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vzhľadom na omeškanie s plnením záväzkov zo Zmluvy č.009728312R zo dňa 04.07.2017, ČSOB vyhlásila celý úver zo dňa 15.05.2019 za splatný. Zároveň vyzval žalovanú na bezodkladné zaplatenie celého dlhu z uvedeného úveru, ktorý ku dňu 15.05.2019 predstavuje sumu 6.290,60 eur vrátane príslušenstva a poplatkov podľa sadzobníka ČSOB. Žalobca k podanej žalobe pripojil i Sadzobník pre fyzické osoby - občanov (č.l.39-50 spisu). Právny predchodca žalobcu, postupca Československá obchodná banka a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok č.22051000328 zo dňa 04.09.2020 (č.l.7-9 spisu) pohľadávku voči žalovanej postúpila na žalobcu, ako to vyplýva i z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l.10 spisu). Postúpenie pohľadávky žalovanej oznámil postupca Československá obchodná banka listom zo dňa 17.09.2020 (č.l.53 spisu). Oznamenie o postúpení pohľadávky bolo doručované žalovanej tak, ako to vyplýva z podacieho hárku dňa 21.09.2020 (č.l.109 spisu). Žalobca ďalej predložil výzvy, ktorými žalovanú vyzýval na úhradu zameškaných splátok, a to dňa 24.01.2019 upomienkou vyzval žalovanú na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorá nebola dňa 15.01.2019 uhradená (č.l.169 spisu), výzvou zo dňa 01.02.2019 dlh ku dňu 31.01.2019 predstavoval 114,16 eur (č.l.168 spisu) a opakovanou výzvou zo dňa 18.02.2019 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na úhradu dlžnej sumy 229,97 eur ktorá suma je splatná ku dňu 17.02.2019. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 20.03.2019 (č.l.169/rub spisu), ktorá bola doručená žalovanej dňa 25.03.2019 (č.l.170 spisu) právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na bezodkladnú úhradu dlhu vzniknutého z omeškaných splátok, ktorý dlh ku dňu 19.03.2019 predstavuje čiastku 334,01 eur, z toho 326,06 eur dlh na účte spotrebiteľského úveru vrátane príslušenstva a 7,95 eur nepovolený debet na bežnom účte. Zároveň bola žalovaná upozornená na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru v celom rozsahu.

10. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa §17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že na základe Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. č.009728312R podpísanou veriteľom dňa 28.06.2017 a dlžníkom, teda žalovanou dňa 29.06.2017 bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.000,- eur, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 8,9% ročne, RPMN 9,27% ročne, priemerná hodnota RPMN 9,68% ročne, celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje 9.835,49 eur, výška odplaty 8,9% ročne, pričom najvyššia prípustná výška odplaty 19,62% ročne. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach splatných po 102,49 eur, vždy k 15. - temu dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná dňom 15.08.2017 a posledná splátka dňom 15.07.2025. Taktiež nie je sporné, že žalovaná čerpala úver v mesiaci 07/2017 a vykonala úhrady v celkovej výške 2.024,29 eur. Nie je sporným ani to, že žalovaný sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, ako to vyplýva z predloženého prehľadu - výpisu o splácaní a jednotlivých výziev, ktorými bola vyzývaná na úhradu zameškaných splátok.

12. Zmluva, na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ide o spotrebiteľský typ zmluvy, na ktorú sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Uzavretie zmluvy o úvere, výška poskytnutého úveru, výška žalovanou vykonaných úhrad, ako aj porušenie povinnosti žalovanou splácať úver riadne a včas medzi stranami sporu neboli sporné. Zákon o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ustanovuje osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a aby vedel lepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce z neho pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11, zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

13. Z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí, samotná zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona, v tomto smere sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej strany ohľadne neuvedenej náležitosti - doba trvania zmluvy, tento údaj je vymedzený počtom mesiacov splácania úveru, čo zodpovedá dobe splatnosti úveru a zároveň aj slovné v záverečných ustanoveniach, v zmysle ktorých sa zmluva uzatvára na dobu určitú, a o až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom. Rovnako zmluva obsahuje správny údaj o výške RPMN vrátane všetkých predpokladov pre výpočet RPMN, keď do výpočtu RPMN sú zahrnuté všetky náklady spojené s úverom: výška úveru, doba splácania úveru, náklady spojené s poskytnutím úveru, výška mesačných splátok, úroková sadzba. Všetky tieto uvádzané údaje zmluva obsahuje.

14. Pokiaľ ide o otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej veci, žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvíja od Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.9.2020, ktorou

postupca ČSOB postúpila žalobcovi pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu z predmetnej Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. č.009728312R. S poukazom na ustanovenie § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy možno postúpiť iba v prípade, ak už nastala jej splatnosť. V danom prípade podľa tvrdení žalobcu splatnosť pohľadávky nastala vyhlásením predčasnej splatnosti úveru ku dňu 15.5.2019, ako to vyplýva z Oznámenia zo dňa 17.05.2019 doručeným žalovanej dňa 22.05.2019 (č.l.17 - 17/rub spisu). K takémuto úkonu zo strany právneho predchodcu žalobcu mohlo dôjsť len s poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, teda právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky môže veriteľ v prípade nesplnenia niektorej splátky iba vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté alebo táto možnosť bola určená v rozhodnutí. Zmluvné dojednanie o možnosti postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka musí vyplývať priamo zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. zo Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich súčasť samotnej zmluvy, podpísané dlžníkom. V prejednávanej veci samotná zmluva neobsahuje uvedené dojednanie, ale toto vyplýva z časti VIII. bod 2 písm. b) Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery (č.l. 38 spisu). Tieto však podľa svojich tvrdení žalovaná neprevzala, pred podpisom samotnej zmluvy s nimi nebola oboznámená. Zo záverečných ustanovení Zmluvy vyplýva, že „Dlžník prevzal: zaslaním elektronickou poštou a naďalej mám záujem o ďalšiu komunikáciu ohľadom tejto zmluvy v elektronickej forme na e-mailovú adresu uvedenú v Žiadosti o úver obchodné podmienky banky pre ČSOB - spotrebiteľské úvery, VOP banky“. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že žalovanej mali byť už pred podpisom zmluvy, alebo v čase podpisu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere elektronicky doručené Obchodné podmienky banky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a VOP, pričom žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že touto formou (elektronicky) boli predmetné VOP a obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery pred uzavretím samotnej zmluvy doručené žalovanej. Podpis žalovanej ako dlžníčky na predmetnej Zmluve o úvere nepreukazuje doručenie VOP a obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery, túto okolnosť je povinný preukázať žalobca, keď navyše, tieto dokumenty mali byť v zmysle záverečných dojednaní doručované elektronicky. Žalobca však nepreukázal splnenie tejto povinnosti a v prípade nepreukázania tejto skutočnosti v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje dojednanie uvedené v § 565 OZ o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Z toho dôvodu nebolo možné pristúpiť k zosplatneniu dlhu a následne postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, žalobca teda nie je aktívne legitimovaným v predmetnom spore, čo je dôvod na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

15. Ďalším dôvodom pre konštatovanie záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom konaní je aj porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a to povinnosť s odbornou starostlivosťou skúmať bonitu klienta, pričom porušenie povinnosti veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť klienta splácať spotrebiteľský úver má ten následok, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Táto skutočnosť má vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona. Súd nemal za preukázanie splnenie si vyššie uvádzaných povinností zo strany veriteľa poskytujúceho úver žalovanej. Žalobca síce predložil listiny (č.l. 128-129 spisu) - informácie z Credit Bureau, na základe ktorých vyhodnotil schopnosť žalovanej splácať úver, avšak informácie o bonite žalovanej neboli skúmané komplexne, nebola zohľadnená dĺžka splácania úveru, osobné a majetkové pomery žalovanej, životné výdavky žalovanej, ich druh a výška, počet vyživovacích povinností, čo tiež bráni objektívnemu skúmaniu bonity klienta, či na strane žalovanej sú možnosti a finančné zdroje na splácanie poskytnutého úveru. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu na ostatnom pojednávaní predložili doklady preukazujúce jej životnú situáciu, keď v rokoch 2014 až 2017 poberala rodičovský príspevok (č.l. 217 - 218 spisu), dňom 13.7.2017 bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie (č.l. 215), dňa 28.6.2017 jej bolo pridelené daňové identifikačné číslo (č.l.219 spisu), má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, narodeným v roku 2008 a 2014. Bonita klienta teda podľa názoru súdu nebola preverená s odbornou starostlivosťou, vzhľadom na výšku poskytnutého úveru sa vyžaduje zvýšená miera opatrnosti, nedošlo k riadnemu a komplexnému zhodnoteniu pomerov žalovanej. Súd má za to, že ide o porušenie zákonnej povinnosti zo strany veriteľa, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, z dôvodu nemožnosti zosplatnenia pohľadávky.

16. Z vyššie uvádzaných dôvodov súd potom žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej, ktorá bola v spore úspešná, náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.